

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 112/17
Luxembourg, 25. oktober 2017

Sodba v zadevi C-106/16
Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

Države članice družbam, ki želijo svoj statutarni sedež prenesti v drugo državo članico, ne smejo naložiti obveznosti likvidacije

Za prenos statutarnega sedeža take družbe brez prenosa njenega dejanskega sedeža se uporablja svoboda ustanavljanja, ki jo varuje pravo Unije

Polbud je družba s sedežem na Poljskem. Izredna skupščina družbenikov te družbe je leta 2011 sprejela sklep, da se sedež te družbe prenese v Luksemburg. Iz tega sklepa ni razvidno, da bi se v Luksemburg prenesla tudi sedež uprave družbe Polbud in kraj dejanskega opravljanja gospodarske dejavnosti te družbe.

Na podlagi tega sklepa je bil v poljski poslovni register vpisan začetek likvidacijskega postopka in je bil imenovan likvidacijski upravitelj.

Leta 2013 je bil sedež družbe Polbud prenesen v Luksemburg, pri čemer se je ta družba preimenovala v „Consoil Geotechnik Sàrl“, družbo po luksemburškem pravu. Poleg tega je družba Polbud na poljsko registrsko sodišče vložila predlog za izbris iz poljskega poslovnega registra. Registrsko sodišče je ta predlog za izbris zavrnilo.

Družba Polbud je zoper to odločbo vložila tožbo. Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska), na katerega je prispela kasacijska pritožba, Sodišče najprej sprašuje, ali se svoboda ustanavljanja uporablja za prenos zgolj statutarnega sedeža družbe, ki je bila ustanovljena na podlagi prava ene države članice, na ozemlje druge države članice, če se ta družba preoblikuje v družbo po pravu te druge države članice, ne da bi prenesla dejanski sedež. Nato Sąd Najwyższy sprašuje, ali je poljska ureditev, ki izbris iz poslovnega registra pogojuje s prenehanjem družbe po koncu postopka likvidacije, skladna s svobodo ustanavljanja.

Sodišče v današnji sodbi na prvem mestu poudarja, da pravo Unije svobodo ustanavljanja zagotavlja družbam, ustanovljenim v skladu z zakonodajo posamezne države članice, ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Uniji. Ta svoboda med drugim vsebuje pravico, da se taka družba preoblikuje v družbo po pravu druge države članice.

V obravnavanem primeru svoboda ustanavljanja družbi Polbud zagotavlja pravico do preoblikovanja v družbo luksemburškega prava, če so izpolnjeni pogoji za ustanovitev iz luksemburške zakonodaje, zlasti merilo, ki ga Luksemburg uporablja za navezavo družbe na svoj nacionalni pravni red.

Poleg tega Sodišče ugotavlja, da se za položaj, v katerem se želi družba, ustanovljena na podlagi zakonodaje ene države članice, preoblikovati v družbo po pravu druge države članice, ob upoštevanju merila, ki ga je druga država članica sprejela za navezavo družbe na svoj nacionalni pravni red, uporablja svoboda ustanavljanja, tudi če bi ta družba opravljala pretežno ali celo vso svojo gospodarsko dejavnost v prvi državi članici. Sodišče v zvezi s tem opozarja, da ustanovitev statutarne ali dejanskega sedeža družbe v skladu z zakonodajo neke države članice, z namenom uporabe ugodnejše zakonodaje, samo po sebi ni zloraba. Zato odločitev, da se v Luksemburg prenese le statutarni sedež družbe Polbud, ne da bi se prenesel dejanski sedež te družbe, sama po sebi ne more povzročiti, da bi bil tak prenos izvzet s področja uporabe svobode ustanavljanja.

Sodišče na drugem mestu ugotavlja, da lahko poljska družba, kot je Polbud, sicer načeloma svoj statutarni sedež prenese v državo članico, ki ni Republika Poljska, brez izgube pravne osebnosti, vendar pa lahko na podlagi poljskega prava izbris iz poljskega poslovnega registra doseže le, če je bila likvidirana. V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da v poljskem pravu likvidacijski postopek vključuje dokončanje tekočih poslov družbe, izterjavo njenih terjatev, izpolnitev njenih obveznosti in unovčenje premoženja družbe, poplačilo ali zavarovanje upnikov, pripravo finančnega poročila o teh izvedenih ukrepih ter imenovanje depozitarja poslovnih knjig in dokumentov družbe, ki je v likvidaciji. Sodišče meni, da poljska ureditev, s tem ko zahteva likvidacijo družbe, ovira ali celo preprečuje čezmejno preoblikovanje družbe. **Ta ureditev zato pomeni omejitev svobode ustanavljanja.**

Taka omejitev je lahko načeloma upravičena z nujnimi razlogi v splošnem interesu, kot so varstvo interesov upnikov, manjšinskih družbenikov in delavcev. Vendar poljska ureditev na splošno določa obveznost likvidacije, ne da bi se upoštevalo dejansko tveganje, da bodo prizadeti ti interesi, in ne da bi bilo mogoče izbrati manj omejevalne ukrepe, s katerimi bi se lahko ti interesi zavarovali. Po mnenju Sodišča taka obveznost presega to, kar je nujno za doseg cilja varstva omenjenih interesov.

Nazadnje, Sodišče v zvezi z argumentom poljske vlade, da je ta ureditev upravičena s ciljem preprečevanja zlorab, ugotavlja, da splošna obveznost izvedbe postopka likvidacije vzpostavlja splošno domnevo o obstoju zlorabe, zato taka ureditev ni sorazmerna.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793